

کتاب و بَرّه

¹و دیدم بر دست راست تختنشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون، و مختوم به هفت مُهر. ²و فرشته‌ای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند: که کیست مستحقّ اینکه کتاب را بگشاید و مُهرهایش را بردارد؟ ³و هیچ‌کس در آسمان و در زمین و در زیرزمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن نظر کند. ⁴و من به شدّت می‌گریستم زیرا هیچ‌کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد، یافت نشد. ⁵و یکی از آن پیران به من می‌گوید: گریان مباح! اینک، آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داود است، غالب آمده است تا کتاب و هفت مُهرش را بگشاید.

⁶و دیدم در میان تخت و چهار حیوان و در وسط پیران، بَرّه‌ای چون ذبح‌شده ایستاده است، و هفت شاخ و هفت چشم دارد، که هفت روح خدایند که به تمامی جهان فرستاده می‌شوند. ⁷پس آمد و کتاب را از دست راست تختنشین گرفته است. ⁸و چون کتاب را گرفت، آن چهار حیوان و بیست و چهار پیر به حضور بَرّه افتادند و هر یکی از ایشان بریطی و کاسه‌های زرین پر از بخور دارند که دعا‌های مقدّسین است. ⁹و سرودی جدید می‌سرایند و می‌گویند: مستحقّ گرفتن کتاب و گشودن مُهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امّت خریدی ¹⁰و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و کهنّه ساختی و بر زمین سلطنت خواهند کرد. ¹¹و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گرداگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کرورها کرور و هزاران هزار بود! ¹²که به آواز بلند می‌گویند: مستحقّ است بَرّه ذبح‌شده که قوّت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیابد. ¹³و هر مخلوقی را که در آسمان و بر زمین و زیرزمین و در ریاست و آنچه در آنها می‌باشد، شنیدم که می‌گویند: تختنشین و بَرّه را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد. ¹⁴و چهار حیوان گفتند: آمین. و آن پیران به روی درافتادند و سجده نمودند.

Das versiegelte Buch und das Lamm

¹Und ich sah in der rechten Hand dessen, der auf dem Thron saß, ein Buch, beschrieben innen und außen, versiegelt mit sieben Siegeln. ²Und ich sah einen starken Engel, der rief aus mit großer Stimme: Wer ist würdig, das Buch aufzutun und seine Siegel zu brechen? ³Und niemand im Himmel noch auf Erden noch unter der Erde konnte das Buch auf tun und hineinsehen. ⁴Und ich weinte sehr, dass niemand würdig erfunden wurde, das Buch aufzutun und zu lesen noch hineinzusehen. ⁵Und einer von den Ältesten spricht zu mir: Weine nicht! Siehe, es hat überwunden der Löwe, der vom Stamm Juda ist, die Wurzel Davids, aufzutun das Buch und zu brechen seine sieben Siegel.

⁶Und ich sah, und siehe, mitten zwischen dem Stuhl und den vier Wesen und zwischen den Ältesten stand ein Lamm, wie geschlachtet, das hatte sieben Hörner und sieben Augen, welche sind die sieben Geister Gottes, gesandt in alle Lande. ⁷Und es kam und nahm das Buch aus der Rechten dessen, der auf dem Thron saß. ⁸Und als es das Buch nahm, da fielen die vier Wesen und die vierundzwanzig Ältesten nieder vor dem Lamm, und hatten ein jeder Harfen und goldene Schalen voll Räucherwerk, das sind die Gebete der Heiligen, ⁹und sie sangen ein neues Lied und sprachen: Du bist würdig, zu nehmen das Buch und aufzutun seine Siegel; denn du hast dich schlachten lassen und hast uns für Gott erkauf mit deinem Blut aus allen Stämmen und Zungen und Völkern und Nationen ¹⁰und hast sie unserem Gott

Revelation 5

zu Königen und Priestern gemacht, und sie werden Könige sein auf Erden.¹¹ Und ich sah und hörte eine Stimme vieler Engel um den Thron und um die Tiere und um die Ältesten her; und ihre Zahl war vieltausendmal tausend;¹² und sie sprachen mit großer Stimme: Das Lamm, das geschlachtet ist, ist würdig, zu nehmen Kraft und Reichtum und Weisheit und Stärke und Ehre und Preis und Lob.¹³ Und alle Kreatur, die im Himmel ist und auf Erden und unter der Erde und im Meer, und alles, was darin ist, hörte ich sagen: Dem, der auf dem Thron sitzt, und dem Lamm sei Lob und Ehre und Preis und Gewalt von Ewigkeit zu Ewigkeit!¹⁴ Und die vier Wesen sprachen: Amen! Und die vierundzwanzig Ältesten fielen nieder und beteten den an, der da lebt von Ewigkeit zu Ewigkeit.